

1ste Møde.

Lørdag den 5te Oktober 1901, Kl. 2 $\frac{1}{2}$.

Efter at Landstingets Medlemmer havde indtaget deres Pladser i Landstings-salen, bemærkede

Aldersformanden (Koch): Som det ældste tilstedeværende Medlem tilkommer det mig at lede Valget af en Formand. Jeg beder det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (M. Sørensen), og det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) om at assistere mig dermed.

Man gik altsaa til:

Valg af Formand.

Ved Valget afgaves i alt 58 Stemmesedler, af hvilke 22 vare blanke.

Valgt blev **Matzen** med 35 Stemmer.

Efter at have indtaget Formandssædet, bemærkede

Formanden (Matzen): Jeg takker det høje Ting for den Ære, det har vist mig ved at genvelge mig til Formand.

Jeg skal dernæst lade foretage Valg af 2 Næstformænd, idet jeg beder de Herrer, som have assisteret ved Formandsvalget, ogsaa at assistere mig ved dette Valg.

Altsaa foretoges:

Valg af 2 Viceformænd.

Der afgaves 56 Stemmesedler, hvoraf 20 vare blanke.

Valgte bleve *Schested* med 36 Stemmer og *Steffensen* med 31 Stemmer. Nellemann havde 4 Stemmer, P. G. C. Jensen 1 Stemme, medens 20 Stemmesedler vare blanke.

Formanden: Der vil dernæst være at foretage

Valg af Sekretærer,

og dertil foreslaas fra de forskellige Sider af Tinget: *la Cour*, *de Steensen Leth*, *Holger Petersen* og *Sørensen-Egaa*. Hvis ingen udtaler sig herimod eller stiller andre Forslag, ere disse Medlemmer valgte til Sekretærer. (Ophold.) De ere altsaa valgte.

Hermed er altsaa Tinget konstitueret, men forinden vi saa gaa over til den Gerning, der skal beskæftige os i de følgende Møder, skal jeg minde om, at Landstinget siden sidste Samling har lidt et beklageligt Tab af 2 Medlemmer. For nylig er det tidligere 3die Medlem for 7de Kreds, forhenværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, *Jens Jacobsen Kokholm Bjerre* afgaaet ved Døden. Vor afdøde Kollega omfattede sin Gerning her i Tinget med den mest levende Interesse, og han var i Besiddelse af rige Aands-evner for at kunne varetage den. Naar man lyttede til hans tankevægtige, livfulde Taler, havde man Følelsen af, at der bag ved Ordene stod en Mand, som ud fra sit almindelige kristelige og humane Livssyn efter alvorlig Granskning var naaet til en Overbevisning om de foreliggende Spørgsmaal, og støttet til denne Overbevisning var han rede til frejdigen at sætte sin bedste Kraft ind paa at fremme, hvad han mente var ret, godt og samfundstjenligt. Derfor undslog han sig heller ikke, da han blev kaldet til at tage Sæde i Kongens Raad, for det ansvarfulde Hverv som Leder af Statens Virksomhed for Kirke og Skole, for Videnskab og Kunst, kort sagt for det aandelige Livs Fremme her i Landet. Men Sygdom nedbrød hans Kraft, og nu har Døden standset hans ihærdige Virken endnu i Manddomsalderen. Hans Røst er forstummet, hans Plads staaar tom, men hans Minde skal være hædret iblandt os.